

[Bjørn Poulsen]

Så har jeg atter hørt den gamle traver om, at andelslandbrug ikke kan løse den økonomiske krise. Der er ikke nogen af de herrer, der har udtalt det herfra adskillige gange, der har kunnet påvise, at vi nogen steder har sagt, at andelslandbrug kan løse den nuværende økonomiske krise. Vi har aldrig nogen sinde talt om det. Det eneste, vi beder om – det er man åbenbart så bange for i andre partier – er, at man giver andelslandbrug en chance, lader folk, der har lyst til det, sammen virkelig lave noget i dagligdagen og være sammen om noget. Det, det drejer sig om, er, at man giver dem en chance for på lige fod med selvejet at etablere sig. Men nej, nej, nej, vi skulle jo nødigt have konkurrence fra et system, som vi ikke rigtig bryder os om. Det ville jo være grimt. Tænk, hvis det skulle vise sig, at selvejet måske ikke var det rette for dansk landbrug i fremtiden. Det ville knække ideologien i småstykker, og det er jo aldrig rart.

Jeg synes, at ministeren i hele sin afvisning ikke så meget af vores forslag, men af socialdemokraternes forslag, er lidt hoven. Jeg synes ærlig talt, at ministeren tager meget let på tingene. Når jeg nu atter en gang har hørt, at SF ikke tager landbrugets problemer alvorligt, må jeg sige, at det har jeg faktisk hørt lige så længe, jeg har været i folketinget. Jeg synes, det er meget morsomt. Jeg kunne godt tænke mig, at de samme partier begyndte at tage det lidt mere alvorligt, end de har gjort hidtil. Der har kun været tale om kortsigtede løsninger, og hver gang der er kommet et eller andet forslag for at prøve på at vise en anden vej eller vise bare en smule fremad, f.eks. det, 3 partier var enige om sidste år, så har man haft meget travlt med at grave skyttegravene så dybe som overhovedet muligt.

Hr. Collet fra det konservative folkeparti kunne ikke forstå, at vi både ville lave en lav rente og alt muligt andet, og kunne slet ikke forstå, at der kunne være noget fornuftigt i at lave en rente, der er afhængig af landbrugets omkostninger. Hr. Collet er åbenbart tilhænger af, at man i EF laver nogle priser, som ikke har noget som helst med landbrugets omkostninger at gøre. Det er i orden. Altså de priser, vi får som landmænd, skal ikke have noget med vores omkostninger at gøre, det er i og for sig ligegyldigt. De frie markeds kræfter, som EFs landbrugsordnin-

ger har sat ud af spillet, dækker alligevel. Jeg forlanger ikke logik, men somme tider kunne det være rart at få en forklaring på, hvorledes systemet egentlig talt skal komme til at virke i fremtiden. Lad mig yderligere sige til hr. Collet, at jeg er 1,90 m høj, og der skal nogle dybe plovfurer til, for at jeg ikke kan få næsen op over plovfurerne. Det er i hvert fald 100 pct. sikkert. Men det er klart, det kan være, det var ment i overført betydning.

SF mener altså heller ikke, at det private erhvervsliv skal væk. Der er såmænd mange positive ting i det, men at vi tilfældigvis har en lidt anderledes opfattelse af, hvorledes fremtiden skal se ud i Danmark, kan vel ikke forbavse hr. Collet. Naturligvis kan man altid skyde sine politiske modstandere de værste motiver, der overhovedet findes, i skoene, men en gang imellem bør man prøve på at være en lille bitte smule reel over for andre. Vi har da i hvert fald aldrig været så slemme ved hr. Collet, det ved jeg.

Sammenligningen mellem skibsværfterne og landbruget synes jeg er helt reel. Vi tilbyder faktisk noget, der er bedre end det, skibsværfterne har. At vi forlanger, at man ikke både får den høje daglige løn og får en hel del med sig, den dag man ryger i graven, er ikke til at forstå for visse mennesker. Det har selvfølgelig noget med holdninger og politik at gøre, men det er bare det, vi foreslår. Vi har såmænd ikke noget imod, at landmanden får rimelige penge for det arbejde, der laves i dagligdagen, tværtimod. Vi er tilhængere af, at en lønarbejder har en ordentlig indkomst, og det samme princip bør gælde for landmænd. De skal også have en ordentlig indkomst. Vi synes bare, de skal have den, medens de har muligheder for at bruge den; det kan der vel ikke være noget forkert i.

Spørgsmålet om skattemæssig ligestilling, som hr. Collet var meget inde på, skal jeg gå forholdsvis let hen over. Jeg vil bare sige, at en sammenligning mellem skattebetalingerne fra landmænd og fra lønarbejdere nok ikke falder ud til fordel for landmændene.

Så kommer vi til hr. Øllgaard. Der er ingen tvivl om, at hr. Øllgaard er liberalist, hvad det så end er. Jeg spurgte nogle unge landmænd for et par uger siden – de var nede fra Sønderjylland – hvad de mente en liberalist var, og da vi havde snakket om det en times tid, blev vi enige om, at det var der vist ikke nogen der vidste ret meget om me-